

Sygn. akt IV CSK 427/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Rady Ministrów
i Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 października 2013 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje adwokat A.T. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w (...) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym
kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) zł podwyższoną o stawkę
podatku od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powoda M. K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 października 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłance oczywistej zasadności skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania na tle motywów zaskarżonego wyroku, których przytoczenie przez skarżącego pomija znaczenie prawne dokonanych w nim rozważań dotyczących przesłanki bezprawności koniecznej dla udzielenia ochrony dóbr osobistych oraz na tle podstaw skargi, nie uzasadnia takiej oceny. Skarżący nie może bowiem dla oceny oczywistej zasadności skargi ograniczyć się do powtarzania uzasadnienia przytoczonych w niej podstaw - jak czyni to powód - które na tym etapie postępowania nie podlegają właściwemu dla rozpoznania skargi kasacyjnej merytorycznemu badaniu i nie stanowią podstawy tej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.